

Ensi vuonna

Kemin sarjakuvapäivät onnistuivat jälleen onnistumaan. Tämä ei ollut lainkaan varmaa, vain muutamia päiviä ennen festivaalia kaksi ulkomaisista vieraista peruutti tulonsa.

KESKINAISEN KEHUN KERHO

VANHENEVIEN miesten suosikki-piirtäjä Milo Manara joutui jäämään kotiin Italiaan

viimeistelemaan Fellinin uusimman elokuvan julistetta ja Gerald Lauzier ei voinut myöskään saapua. Lauzier hankki ystävällisesti tilalleen Georges Wolnskin, herrasmiehen joka sekä osasi että halusi esiintyä yleisölleen. Meillä tuntemattomaksi jäänyt Wolnski kykeni ohjaamaan keskustelua sarjakuvan erotiikasta sangen älykkäästi, ja kuulijat ottivat haasteen vastaan.

Teema oli siis erotiikka. Sarjakuvan erotiikasta ja sen suhteesta pornografiaan annettiin päivien aikana monta määritelmää. Osuvin ja totuudenmukaisin lieni analyttisesti esiintyneen ruotsalaisen sarjakuvamogulin Horst Schröderin; minun erotiikkaani on sinun pornoasi ja sinun erotiikkasi on minun pornoani. Pornon ja erotiikan raja riippuu siis tarkastelijan omista hormooneista.

Kemin tapahtumaan kuuluu palkintojen jako. Tämänvuotisen sarjakuvakilpailun 22 000 markkaa jaettiin novellisarjan kuudelle voittajalle ja strippisar-

jan yhdelle voittajalle. Novellisarjassa kaikki kuusi voittajaa olivat yhtäläisiä voittajia. Perustelu löytyi kilpialbumin alkulehdiltä: "Kilpailun tasaisuuden vuoksi olisi ollut vaikeaa ratkaista tiukkaa palkintohierarkia. Samoin sarjakuva on vuosien mittaan eriyntynyt niin erilaisiin tyyteihin ja lajeihin, että niiden vertailu keskenään ei aina ole hedelmällistä. Kuin klassinen kysymys 'Kumpi on parempaa vai suklaa?', tiedättehän."

Palkintoja jaettiin näin: Ilpo Koskela Oulusta ja Näyttelijä Alfthanin tapaus, Jarmo Somermäki Helsingistä ja Rakkautta porttikongissa, Timo Filpus Kuopiosta ja Iloisen seurakunnan paimenet, Pentti Otsamo Oulusta ja Henkilö oppii soittamaan eri instrumentteja, Sami Toivonen Rongosta ja Vihreä polkupyöräni sekä Tommi Hänninen Hämeenlinnasta ja Robottihautajaiset.

Strippisarjan palkinnon kampsasi kotiin Timo Ronkainen Joensuusta Käpykylällä.

Voittajien kotipaikat paljastavat jälleen kerran kilpailun tunnusomaisen piirteen, voittajat ovat todella joka puolelta maata. Siinä suhteessa Kemin kilpailu on demokraattinen. Lempi-pystöjä jaettiin tänä vuonna kolme. Lempi Grand

Prixin sai Veikko "Joonas" Savolainen, nuorten sarjakuvapiirtäjien uupumaton kannustaja ja auttaja, suomalaisen sarjakuvan tuiskut läpi kahlannut piirtäjä.

Strippilempi myönnettiin suurelle tuntemattomalle, Pahkeista jo kohta ihmisiän puurtaneelle Heikki-Pekka Miettiselle Tampereelta. Pahkeinen on tuttu niin Aviisiin, Pahkasian kuin Pahkeinen-albumin lukijoillekin.

Lempi Internationalin sai Hunt Emerson Lady Chatterleyn rakastajastaan. Palkintohan on aiemmin annettu kustantajalle, mutta piirtäjän ollessa paikalla se luovutettiin hänelle. Poikkeava menettely oli tietysti houkuttelava, mutta samalla se hämärsi palkinnon tarkoituksen.

Lempi-pysti kuului albumille ja Tammelle siksi, että kerrankin kustantaja uskalsi julkaista jotain uutta ja ajankohtaista, ei sellaista mikä oli uutta kymmenen vuotta aiemmin. Mikäli palkinto olisi kohdistettu vuoden parhaaseen albumiin, se olisi ollut tietenkin Bilalin Metsästysretki. Mutta Metsästysretken kustantaminen puoli vuosikymmentä jälkikäteen ei ole rohkeaa kustannuspoliittinen veto. Emersonin albumin taku sen sijaan oli. Tätä ei jakoperuste-

luissa mainittu lainkaan, mutta se olisi ollut hyvin oleellista.

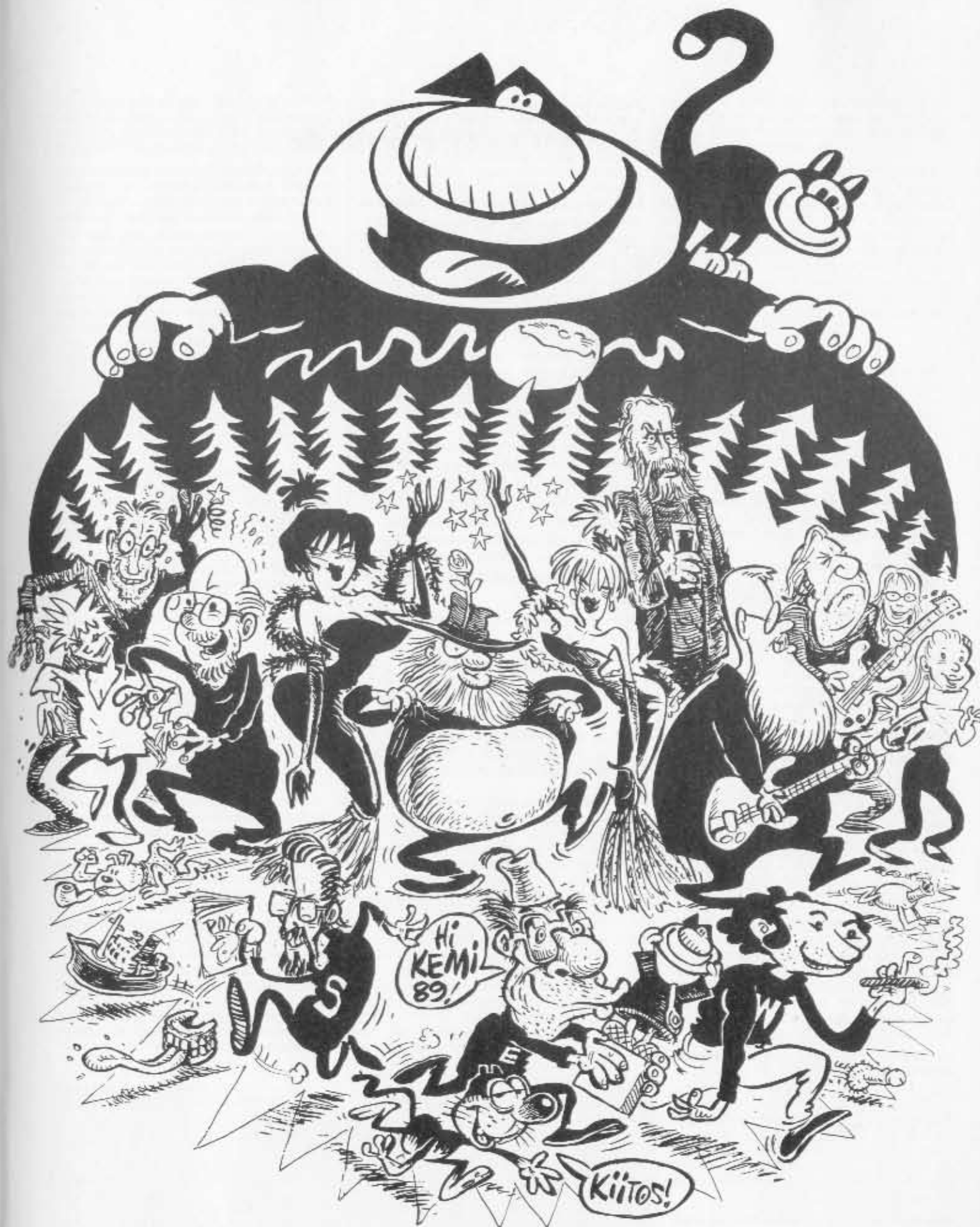
S seuraava sarjakuvatapahtuma, järjestyksessä kymmenes, on maaliskuun lopulla 1991. Jotta odotusaika ei kävisi liian pitkäksi, kulttuurisihteeri Heikki Porkola lupasi järjestää ensi syyskuussa sarjakuvatahtuman Murmanskissa, järjestysnumeroltaan 9 1/2.

S seuraava sarjakuvakilpailu on kutsupohjainen. Mukaan kutsutaan kaikki 45 yhdeksässä edellisessä kilpailussa sijoittunutta piirtäjää. Palkinnot ovat myös suurempia, ensimmäinen palkinto tulee olemaan 15 000 markkaa, toinen 10 000 ja kolmas 5 000 markkaa. Muihin palkintoihin varataan 10 000 markkaa.

Sarjainfo antaa isällisen neuvon: kulttuurilautakunnan kannattaisi harkita mahdollisuutta kutsua myös muita sarjakuvapiirtäjiä, vaikka he eivät olisikaan ikinä osallistuneet ja sijoittuneet Kemin kilpailuun. Näin saataisiin ehkä joukko parhaita piirtäjiämme ja kilpailusta voisi tulla todella korkeatasoinen.

Muutoin, kaikilla oli kai hauskaa ja Heikki Paakkasen sviitin sauna Merihovissa oli ahkerassa käytössä.

Heikki Jokinen

TO ALL MY FRIENDS IN KEMI - WITH THANKS FOR A GREAT FESTIVAL - HUNT EMERSON • 22 SEPT 89